

La migració de les aus rapinyaires diürnes

Entre finals de l'hivern i la primavera milions de rapinyaires migren cap als seus llocs de reproducció, mentre que entre l'agost i la tardor tornen als llocs d'hivernada. Durant les migracions han de superar dures dificultats com creuar els Pirineus i el mar Mediterrani o enfrontar-se a tempestes i ventades.

Per què migren?

Els viatges migratoris de les aus rapinyaires diürnes estan relacionats, bàsicament, amb l'escassetat d'aliment durant la tardor i l'hivern. Segons la migració que fan les podem classificar en dos grans grups:

Aus rapinyaires transsaharianes

S'alimenten d'animals de sang freda, que resten amagats i inactius amb el fred (com els invertebrats i els rèptils). Hivernen en regions situades al sud del Sàhara.

Aus rapinyaires de migració de curt recorregut i sedentàries

S'alimenten d'animals de sang calenta, que continuen actius amb el fred (com els mamífers i els ocells). Hivernen sobretot a l'Europa central, a la regió mediterrània i al nord d'Àfrica. A les àrees que durant l'hivern no neva i les temperatures no són gaire baixes (com la Serralada Litoral central) hi ha aus rapinyaires que no migren, són sedentàries.

Els dos tipus de vol migratori

El vol batut

L'au bat les ales contínuament i hi inverteix molta energia. Les espècies més petites, com l'esperver vulgar i el xoriguer comú, l'utilitzen més regularment.

El vol a vela

L'au utilitza corrents ascendents d'aire calent com si fossin ascensors. Una vegada amunt, es deixa caure planejant en la direcció que vol anar. És més propi de les aus rapinyaires més grans, com les àguiles, i cal invertir-hi poca energia.

Les muntanyes orientades de nord a sud són força utilitzades durant la migració, perquè els corrents d'aire calent esdevenen comuns al llarg de gran part del dia.

On i quan podem observar la migració de les aus rapinyaires?

Cal visitar un punt elevat des d'on es pugui contemplar una gran extensió de paisatge, com el turó del Puig Castellar. Entre el 15 i el 30 de setembre és un període idoni per observar les aus rapinyaires, i els millors dies es poden comptar al voltant de 100 exemplars en 4 hores.

Text: Francesc Xavier Macià
Il·lustracions: Martí Franch
Fotografia: Ricard Badia

Rapinyaires més fàcils
de veure en migració : ●

Aligot vesper ●
Pernis apivorus
↔ 113 - 135 cm
G F M A M J J A S O N D
Planeja sense aixecar les ales per sobre del cap. Molta variació en el color del plomatge.

Àguila calçada ●
Aquila pennata
↔ 110 - 135 cm
G F M A M J J A S O N D
Fase clara

Àguila pescadora
Pandion haliaetus
↔ 152 - 167 cm
G F M A M J J A S O N D

Xoriguer comú ●
Falco tinnunculus
↔ 68 - 78 cm
G F M A M J J A S O N D

Milà negre
Milvus migrans
↔ 130 - 155 cm
G F M A M J J A S O N D

Àguila marcenca
Circus gallicus
↔ 162 - 178 cm
G F M A M J J A S O N D

Falcó mostatxut ●
Falco subbuteo
↔ 70 - 84 cm
G F M A M J J A S O N D

Esparver cendrós
Circus pygargus
↔ 96 - 116 cm
G F M A M J J A S O N D
Planeja amb les ales en "V"

Aligot comú ●
Buteo buteo
↔ 110 - 130 cm
G F M A M J J A S O N D
Planeja amb les ales aixecades. Molta variació en el plomatge.

Milà reial
Milvus milvus
↔ 140 - 165 cm
G F M A M J J A S O N D

Arpella vulgar ●
Circus aeruginosus
↔ 115 - 140 cm
G F M A M J J A S O N D
Planeja amb les ales en "V"

Arpella pàl·lida
Circus cyaneus
↔ 97 - 118 cm
G F M A M J J A S O N D
Planeja amb les ales en "V"

Astor
Accipiter gentilis
↔ 90 - 105 cm
G F M A M J J A S O N D
Grisos per sobre

Esparver vulgar ●
Accipiter nisus
↔ 58 - 80 cm
G F M A M J J A S O N D
Marró grisós per sobre

Nom comú :	Arpella vulgar
Nom científic :	<i>Circus aeruginosus</i>
Envargadura alar :	↔ 115 - 140 cm
Abundància al llarg de l'any :	G F M A M J J A S O N D
Tret general d'identificació :	Planeja amb les ales en "V"

Absent	Escàs	Comú	Abundant
G	F	M	A
M	J	J	A
S	O	N	D
Mesos de l'any			